

Literary Section

БЕЛОГРАДЧИШКИ ВИДЕНИЯ: ПОЕЗИЯ

Веселин БОРИСОВ

Abstract. Recently Veselin Borisov, a professor of social medicine in the Medical University in Sofia, who is born in the village of Skomlya, near Belogradchik, has written a new and still unpublished book: “The chef d’oeuvre of God: Belogradchik visions.” An excerpt from the poetry section of the book is presented. All of the rhymes chosen are inspired from the poet’s memory from his schooling in Belogradchik and for his work as a physician in the Belogradchik hospital.

Keywords: Belogradchik, poetry, Borisov’s new book

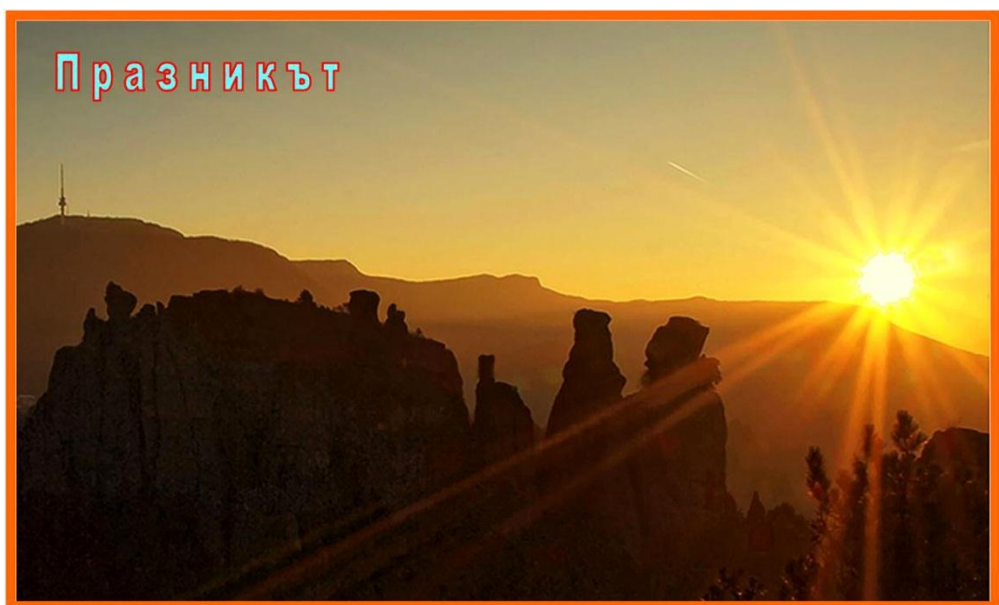
Богописаният Белоградчик

Между Венеца и Ведерник
от дъното на океан
той се издигна сред скалите
с лъчи от ведрина облян.

И устремено към звездите
пътува векове безброй -
шедьовър и дете на Бога,
божествен е самият той.
И щом си раждан под Венеца
в градчето с нежна белота
по Божията воля ставаш
поет по мисъл и душа.

За да си верен на съдбата
ти нямаш избор друг, освен
да претвориш поезията свята
във всеки твой изстрадан ден.
Белоградчик е Божи пратеник
пристигнал тук със звездолет
и с магнетичната му сила
ще бъдеш винаги поет.

Докосване до Белоградчик

Назад са безбройните шеметни пътища
из широкия шумен свят.
Назад е суетния призрачен блясък
на житейския кръговрат.
Назад е бездушният град милионен
с бензиновия си аромат,

със книжния прах сред панела бетонен,
приютил моя мъничък свят.
... След бездомната нощ на десетки години
като след упоителен сън
изненадано впивам търсещ поглед
към небето, сияещо въвн.
Виждам изгрев на пролетно слънце
над градче с ослепителна белота.
И небе ведросиньо, пронизано
от скали със гигантски тела ...
Чувам сред стихнали улички каменни
ехо от юношески мечти ...
И от техния сладостен шепот примамен
пак жадувам недостигнати висоти.
Като пробуден от дълго сънуване
пак откривам света многолик.
И започвам пак моето вечно пътуване
към винаги крайната гара
Белоградчик.

Белоградчик в мен

Ти, моето Б като Бог ...
Дължа ти поклон дълбок
за първия полет нагоре
към хоризонта просторен.
Ти, мое звездно творение,
горящо безкрай вдъхновение.

Компас и спасителен бряг
в житейския ми кръговрат.
Пред твоя олтар целебен
лекувам всяка тревога.
Смирение търся при тебе,
шедьовър на Бога.
При тебе търся в безкрая
звездата на мисълта.
И тръгвам далеч, омаян
от светла неземна мечта.
Ще търся вечния огън,
ще търся вечния ден
в шедьовъра на Бога –
Белоградчик в мен.

Коледа, 2011

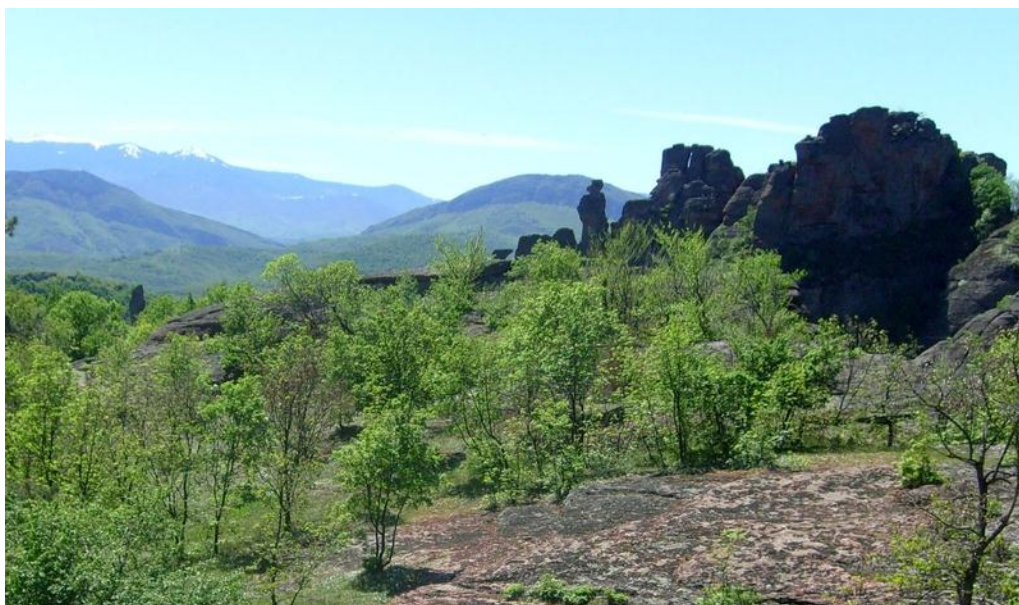

Скалите

Те стоят извисени и горди
в своя приказен град вкаменен.
... И непознати странни акорди
вятърът носи към мен.
Вековете, отдавна заспали
в тяхната каменна гръд,
изненадващо проговарят
като спътници в дълъг път.

Чувам как Конникът шепне
на Мадоната нежни слова.
А Ученичката гледа унесено
щастливите Адам и Ева.
Сякаш с тях вечността ме зове
и ме кани в далечно пътуване
към необитаеми брегове
през моретата развълнувани.
Аз поемам след техния зов,
устремен към пространства незначайни ...
Търся царства на вечна любов
и скрития ключ на нейните тайни.
Из лабиринта скален се лутам
и търся любов, замечтан,
без нито за миг да подозирам,
че всъщност отдавна се намирам
на дъното на океан.

Летен лагер (1955 г.)

Балада за старата гимназия

На съучениците ми от XI-а клас

Тя стои смълчана край скалите
и по каменните стъпала
пак вървим по нашата пътека
към този свиден храм на младостта.

Тя стои самотна и се вглежда
в нашите забравени лица ...

Търси пак безумните надежди.
търси пак безгрижните деца.

Заедно с безсънните ни спомени
влизаме през старите врати
като в приказен дворец огромен,

съхранил младежките мечти.
Качваме се в класната ни стая
и оттук поглеждаме навън
с някаква възторжена омая
като във среднощен полусън.
Гледаме в прозореца унесени –
сякаш друг светът е в този час.
Спомените стари избледняват
и изгрява порив нов у нас.
Сякаш сме актьори във театър,
изживяващи върховен миг.
Сякаш някакъв вълшебен вятър
ни понася над Белоградчик.
И кръжим във ведрото пространство
от Венеца до Ведерник чак,
по-щастливи от абитуриенти
в майския вечерен полумрак.
И внезапно като във видение,
като в приказка от Братя Грим
старата гимназия полита
устремно по нашите следи.
... Като звезден кораб над скалите
нашата гимназия лети
и ни кани пак на пътешествие -
към недостижими висоти.

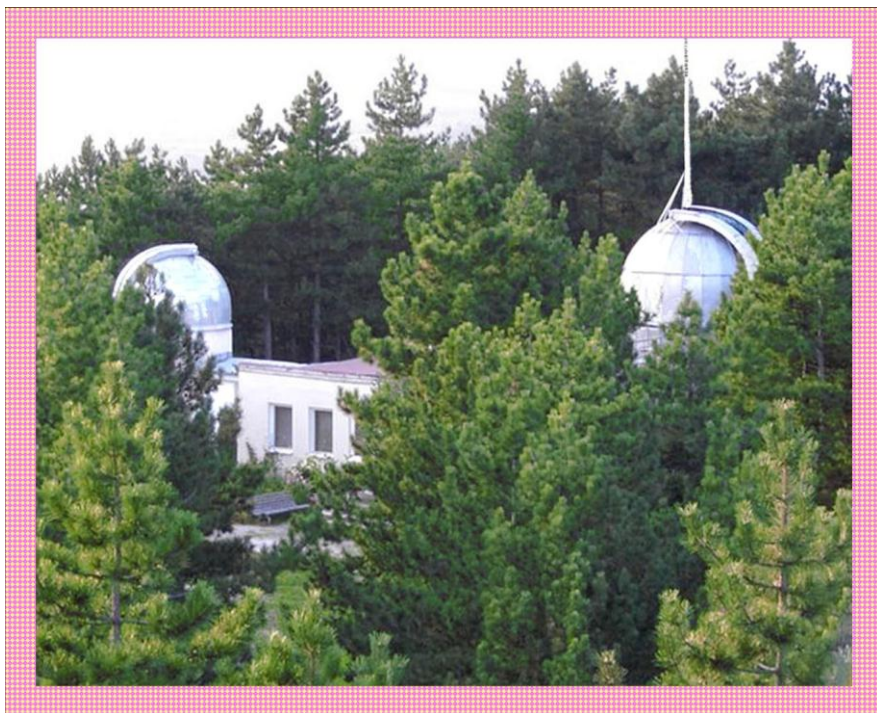

Съченици

Поетическа обсерватория¹⁾

Там на високия хълм над скалите,
скрита сред борове и ели,
с поглед, отправен към висините
ти търсиш нови незначайни звезди.
С телескопите мощни обхождаш
необозримите небеса ...
... А аз търся път към безкрайния космос
на човешката неизбродима душа.
Ти с твоето точно оптично зрение,
проникващо отвъд вечността,

помогни ми как да открия света
на небесната светла поезия
с неугасимата нейна звезда.

На Първа плоча

*Първа плоча е името на най-високата точка в скалния лабиринт.
Тя е първата сред скалите, появила се от дълбините на дървното
море.*

Ето ме сам на най-високото
в тихия пролетен утринен час.
С поглед обхождам навред посоките,
застанал пред грандиозен компас.
Четири верни посоки тук имам –
Венеца на изток , Ведерник на запад,
на север Магура, почти невидима,

а Миджур на юг, устремен в небесата.
Под мене мъглите се стелят лениво,
унесени в своя следнощен блян.
И всичко край мене бавно се скрива,
потъващо като във океан.
Хоризонтът внезапно пред мен се разгръща
в замайващ мигновен кръговрат ...
И сякаш незнаен вихър ме връща
милиони години назад.
Безкрайно море ме обгражда отвсякъде,
вълните сребристи се плискат във мен.
... И скалата висока става мой остров,
на който оставам, от Бога спасен

Януари 2012

БЕЛЕЖКИ

1. В Белоградчик е първата училищна обсерватория у нас, основана през през 1961 г. Сега тя е част от Института по астрономия на Българската академия на науките. След 1980 г. по инициатива на белоградчишкия интелектуалец доцент Емил Павлов (1943-2009) се организира ежегоден културен празник «Поетическа обсерватория». Този празник е единствен по рода си в България. В «Поетическа обсерватория» са гостували видни български поети - Валери Петров, Блага Димитрова, Любомир Левчев, Евтим Евтимов, Георги Константинов, Петър Караангов, Никола Инджов, Лъчезар Еленков, Матей Шопкин и др.

✉ Professor V. Borisov,
Faculty of Social Health,
Medical University Sofia,
8, Belo more Str.,
1527 Sofia, BULGARIA
E-Mail: vesbor.ph@abv.bg